

родители протестанти. Тейко му биълъ протестански мисионеръ (проповѣдникъ). Подъ попечителство то на родители-тѣ си, той преживѣлъ въ село-то си до единадесетата си година.

Въ това време, той съ голѣмо присѫрдце четялъ Библия-та, Евангелие-то и др. черковни книги. Като сапикасали родители-тѣ му, че той има голѣма наклонностъ камъ наука-та, испратили го въ 1805 г. прѣзъ есенъ-та въ близосѣдна-та Разнавска Гимназия. Въ три години той свѣршилъ тукъ долня-та гимназия и са научилъ нѣмски и унгарски. Отъ тукъ го пратили въ Добешинска-та хуманистна школа (училище за красноискусство), коя-то свѣршилъ въ 2 год. съ отличность. Въ 1810 год. го пратили въ кежмарския унгарски лицей. Тукъ той като ученикъ училъ и съвременно вѣспитавалъ дѣца-та на единъ богатъ человѣкъ. Ето що пише той самъ въ една нѣмска статия за прѣбиваніе-то си въ Кежмаръ: «Ако и да сѫмъ родомъ Словакъ и между славяни отрасалъ, но до шестнайсетата си година не бѣхъ въ сѫстояние да различа ни народній си язикъ, ни обачай; защо-то въ унгарски-тѣ училища ни бѣше строго запретено да са казваме, че сме Славяни; цѣль-та имъ бѣше да ни изродятъ. Единъ денъ ми са допадна въ рѣцѣ-тѣ едно списание отъ Пражския професоръ Иосифа Юнгмана, на кое-то сѫдѣржаніе-то бѣше: «за любовъта камъ матерній язикъ, и за народно-то вѣспитаніе.» Това списание ма стрѣсна като отъ сѫнѣ, пробуди народно-то ми самосѫзнаніе и азъ са заклѣхъ да работа до послѣдня-та си вѣздишка за свобода-та и просвѣщеніе-то на народа си и вѣобще за сѫединение-то на цѣло-то Славянство!»

Отъ тоя денъ са завзѣль той съ голѣмо прилѣжаніе да изучва славянски-тѣ народности и първия плодъ отъ поетическия му духъ є: „Tatranska muza s lugoou Slovanskou.“ Съ помощъ-та на приятели-тѣ си, той сбиралъ и словашки народни пѣсни, кои-то издалъ на 1823 год. въ Неща. Додѣ-то още биълъ въ лицея отъ 1813—1815 г., писалъ различни стихове и статии въ нѣмски-тѣ вѣстники. Подбужданъ отъ любовъ камъ наука-та и подкрѣпянъ отъ тейка си, опѣтилъ са въ 1815 год. до прочутия тогава Иенски университетъ. По желаніе-то на тейка му, главний му прѣдметъ биълъ Богословие, по той посѣщавалъ рѣдовно и Филология, История, и Философия. И тѣй въ разстояние на двѣ год., той обогатилъ доста свои-тѣ познанія и споредъ една правителственна заповѣдь принуденъ биълъ да са вѣрие при родители-тѣ си. Въ Иена той прѣвелъ Аристофанови-тѣ «Облаци» и Шилерова-та «Мария Стuardъ». Въ 1819 год. го удостоили съ титла: док-